

JAUNAIS CELS

Agrofirmas «Sorkonais Oktobris» laikrosts

Latvijas Bērnu fonds
Evangēliski kristīgo baptistu misija (VFR)
Preiļu rajona izpildkomiteja un sabiedriskās organizācijas

29. – 30. septembrī Preiļos

labdarības akcija Latgalei „Esi līdzī, Zemes bērns!”

29. septembrī plkst. 13.00 – kinoteātri „Ezerzeme”

* multfilmu demonstrēšana un tikšanās ar to veidotājiem

14.30 – RKN

* daudzbērnu ģimeņu kora „Dēkla” un māsiņu Skridu koncerts

* tikšanās ar žurnālistiem

* konsultācijas tieslietu un medicīnas jautājumos

16.00 A. Paulāna ielā

* darbosies Meistaru iela

* „žīdu” un „čigānu” tirgus

18.00 – gājiens uz estrādi Spridīša vadībā,

Miķeļa dienas balle

20.00 – Uguņošana

Piedalās: Leļļu teātris, studija „Rūķi”, folkloras kopa „Budēji”, kapela „Valdemārs” un rajona pašdarbības kolektīvi, keramikā, audēji, pinēji, skolēnu jaunrades nama jaunie meistari

Laipni aicināti visi interesenti!

30. septembrī plkst. 9.00 – Preiļu katoļu draudzes baznīcā
aizlūgums par ģimenēm,

10.00 – baptistu aizlūgums par ģimenēm – estrādē
(lietus gadījumā RKN mazajā zālē)

– koncerts, rotaļas, atrakcijas, spēles, loterija

Ieeja tikai ar ielūgumiem!

«ESI LĪDZI, ZEMES BĒRNS!»

Tas viss pie mums Preiļos ir šodien un rīt. Latvijas radio jau labu laiku vairākas reizes par šo interesantu un mūsu rajona pirmo tādu pasākumu ziņoja iepriekš, tātad, dzirdējuši būs daudzi un apsolusies šajās zeltaino klavu izgaismotajās dienās uz mūsu plīkstu. Visi tiek laipni un priecīgi sagaidāti.

Arišas izstāstīta, kas un kā, kur un kādi svarīgākie šķū notikumi paredzēti. Uz svētku un reizē arī žēlsirdības pasākumu ielūgtas mazāknroģinātās ģimenes no daudziem Latgales rajoniem, viņam par godu tiek rīkota loterija, kurā varēs iegūt daudzās vērtīgas, mājas vajadzīgas lietas, tādā skaitā arī naudas no ārzemēm.

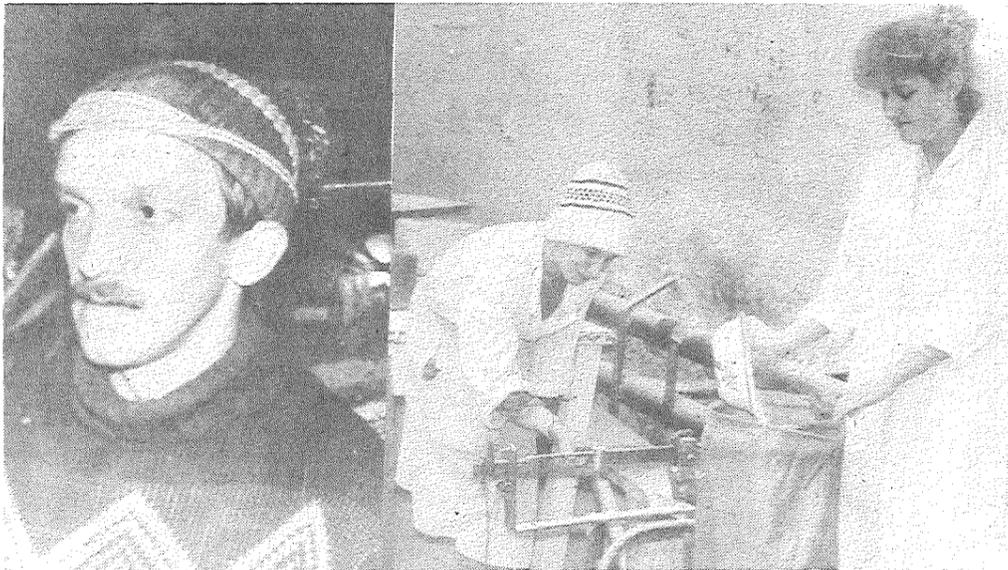
Visi atgādinās, ka koncertus rīko leļļu kapela „Valdemārs” un citas orķestri, daudzbērnu ģimeņu koris „Dēkla” un māsiņu Skridas, pianisti Nora Novička un Rafi Haradžanjans ar tālruni tīģajiem bērniem Dainu un Reini Lepam. Paredzētas tikšanās ar žurnālistiem, ārvalstīs, juristiem, viņi sniegs arī konsultācijas.

Svētku kuplīnāšanai gatavojušies daļēnāta meistari, kuri sadomājuši iekārtot savu ielu un tur piedāvāt visvairāk darīnājumus, mitoloģiskie personāži, „žigāni” un „žīdi”, kuri griešot piesaistīt visu uzmanību un anđelieties uz nebeidz.

Visus noslēpumus mēs ne-maz negribam izpaust, jo, kā zināms, labāk ir vienreiz redzēt, nekā simtreiz dzirdēt. Un arī tu, lasītāj, ja vēl nebija zinājis par Miķeļdienu svētibām Preiļos, lasītājis tālīt steigšies uz tu-tienī!

Labu veiksmi!

Jauni, skaistāki vaibsti
parādās ciemata sejā.
Tāds būs arī topošais
trīsdesmit divu dzīvok-
ļu nams (attēlā), ko
ceļ māra slavas būv-
brigāde.

NAKTS MAINĀ CIETES RŪPNĪCĀ DARBS RIT VIENMĒRĪGI, BEZ STEIGAS. JAUNĀ AUTOMĀTISKĀ LĪNIJA STĀV, ŠKIET NAV PILNAS SLODZES ARĪ PARASTAJAI, VECĀJAI. PAGAIĀM ARĪ KARTUPEĻU VĒL NAV SAGĀDĀTS DAUDZ.

HIKROPADEVES NODAĻĀ STRĀDĀ VITĀLIJS MURĀNS. TE SĀKAS TEHNOĻOĢISKĀ LĪNIJA, BET TĀS BEIGĀS - PIE CIETES IETARĒŠANAS - INGRĪDA LATVELE UN SILVIJA TRŪPA.

PANORĀMA

Izdevniecība ceļa sākumā

Tikai pirmos mēnešus strādā Latgales Kultūras centrs Rēzeknē, bet tā darbība jau jūtama. Par vienu no svarīgākajiem uzdevumiem tā vadītāji uzskata savas izdevniecības izveidošanu. Lai radītu kaut ko nozīmīgu praktiski tukšā vietā, vajadzīgi entuziasti. Tāds ir arī izdevniecības dibinātājs – tās direktors Jānis Elksnis. Palūdzām viņam nelielu interviju par Latgales Kultūras centra izdevniecības pirmajiem soļiem.

– Sakiet, ar kādām grūtībām Jūs sadurāties Latgales grāmatu izdošanas darba organizēšanā!

– Pirmā un galvenā vajadzība – papīrs, šī deficīta prece. Mūsu izdevniecības plānos jau tagad ir 24 nosaukumu daļdarbi un kultūrvēsturiska rakstura sacerējumi. Taču vajag, lai būtu, uz kā tos iespīest. Republikas Augstākās Padomes deputātu grupa Latgales sociāli ekonomiskās un kultūras attīstības kon-

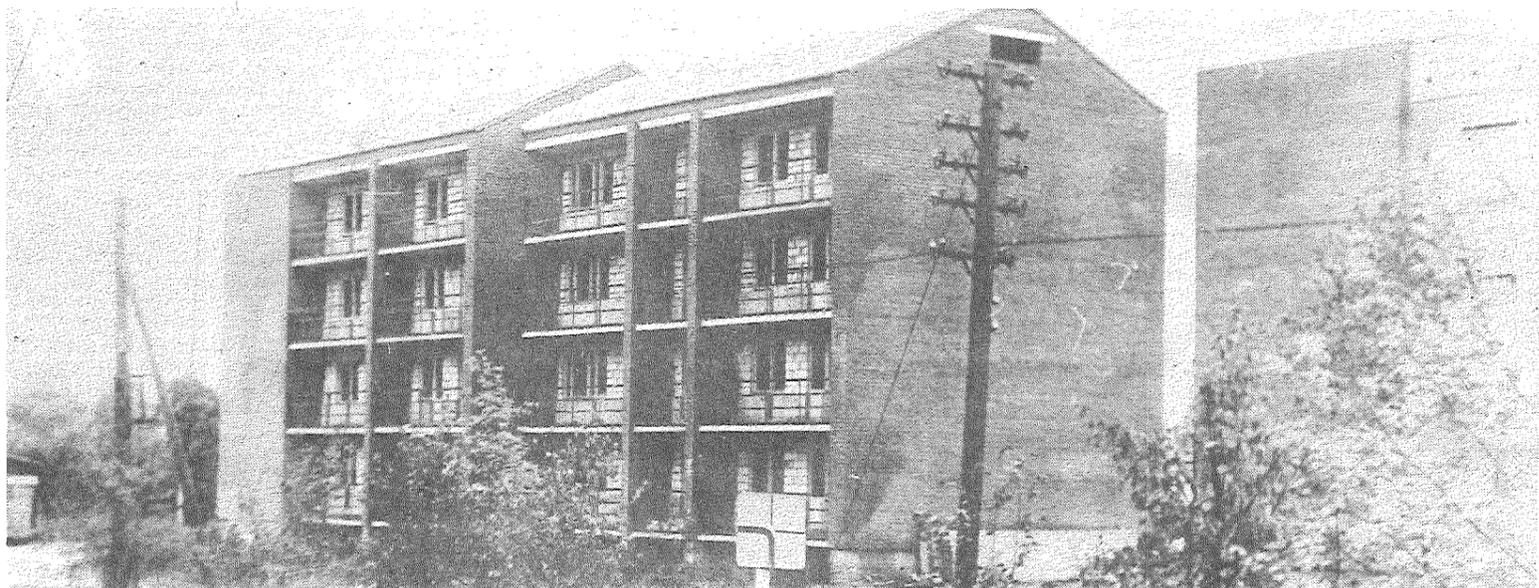
ceptijas izstrādāšanai, kuru vada Dainis Ivāns un viņa vietnieks rēzekniecis Antons Seiksts, apsoltījusi sagādāt mums 70 tonnas papīra. Sava mazumiņš iesākumam būtu.

Otra problēma – naudas līdzekļi. Kamēr izdevniecība pati vēl nekādu peļņu nedod, tai vajadzīgi sponsori. Latgales Kultūras centrs aicina kļūt par atbalstītājiem bagātus darba kolektīvus, kuri ar brīvprātīgiem ziedojumiem varētu veicināt Latgales

kultūru. Pirmā, kas atsaukusies uz šo aicinājumu, ir Rēzeknes rajona agrorūpnieciskā apvienība. Tā pārskaitījusi Latgales Kultūras centram 20 tūkstošus rubļu. Gandrīz visu šo summu ielplānots izlietot izdevniecības vajadzībām. Tātad arī šī problēma risinās, kaut gan pagaidām mums nav naudas, pat lai noīrētu izdevniecībai telpas un pieņemtu darbā visnepieciešamākos kadrus.

Trešais, bez kā nevar pastāvēt izdevniecība, ir tipogrāfija. Latgalē pašlaik nav tipogrāfijas, kas varētu izlaist biežākas (virs sešām iespiedloksneš, tas ir, apmēram simt lappuses) grāmatas. Tāpēc nākas meklēt šādu darbu izpildītājus Rīgā. Esmu optimists un ceru, ka mums tas izdosies. Bet plānākiem, brošūrtipa izdevumiem izmantosim Rēzeknes un citu Latgales tipogrāfiju jaudas.

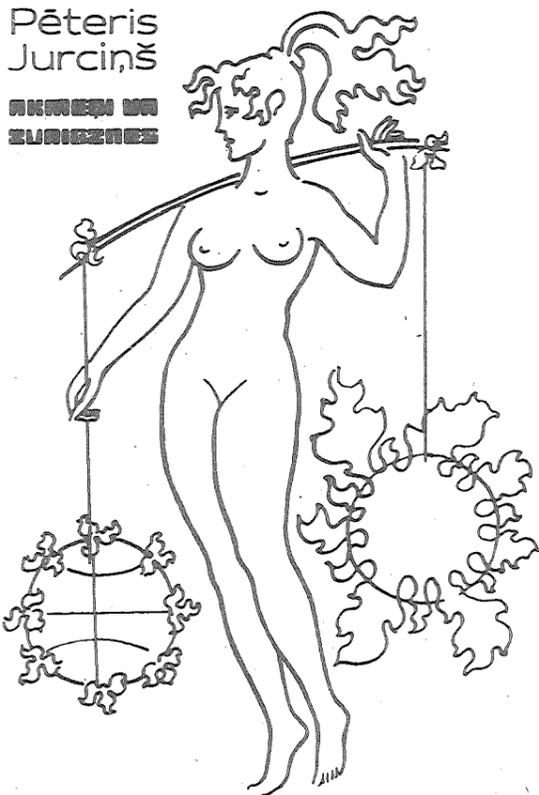
Turpinājums 2. lappusē.

Pēteris Jurciņš

AKMINI UN ZVAIGZNES

Dragunu pulkā

Goni, Doni, Broni,
Kozu pagoni.
Nōk nu syļtōm zemem
Veina vagoni.

Tev byus četri ciči,
Syļti, pīneigi.
Sistys veira pīrcys
Nabyus vīneigi.

Mani sovā pulkā
Pajims draguni —
Garā, garā ryndā
Veina daguni.

Un es izsmaržošu
Rūžys, mogonyš,
Bet tos bobys, kozys —
Tos gon rogonys!

Varbyut sirdi komos
Smuļi, pogoni,
Koleņ atnoks jauni
Veina vagoni.

Sagribēs mož pīna
Munys smogonyš.
Bet tos bobys, kozys
Tūmār rogonys...

VĒĻ VĪNA VOLVUDZEITE

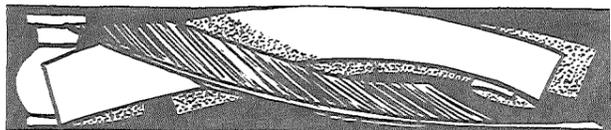
mu vādi, Rogovus
bā, nora atul
ni Juns ar tēm
Vācortē.

Rogovus
Pīteris

Pīteris Jurciņš otkol ir atnōcis pi mums ar jaunu volvudzeiti — dzejļu krojumu

«Akmini un zvaigznes». Arī šūreiz tīs ir dialogs ar moksliniku Pīteru Gleizdānu — voki un ilustrācijas pīdar jam. Bērības draugi, un kaimiņi, tagad pazeistami dzejņiks un moksliniks, kotrs sovā manīrē stosta par vārojūm dzeivē, kotram ir savi sprīdumi, kuri skaitī sesaboloj arī kūpā, vīnā krojumā. Tajā tvītota arī poema — «Zam vīna jumta». Daudz ir latgalisku versmu (vīna nu tom — «Dragunu pulkā»). Kai vīnmār Pīteris Jurciņš sovū pasauļa izjyutu

cenšas atveidot gon eisūs tskicējumūs, gon plašokūs tālu un darbeibas izvārumūs ar nagaidēitīm rakursim un izsecynojūmim. Gluži tū pošū var saceit arī par Pīteri Gleizdānu. Lai cik dažaidi ir obu autoru dailradis trūči, tūmār jī kolpojuši vīnam mērkam — vērst laseitoja uzmaneibu uz tū, ka jam jobyut lobokam. Attālūs: Pītera Gleizdāna darynotais voks jaunajai Pītera Jurciņa gromotai; Pītera Jurciņa rūkroksta paraugs.

ANDRIS VEJĀNS

LVKU BĀDU ZAM AKMIŅA

1. Ludza pasaceļ uz pērstu golim,
Bāru plaukstas pōri acim lik;
Upes aug nu yudīnsrūžu polim,
Azarym uz kryutum saule teik...

Daugava nu obim krostīm skaņ,
Smogu bādu lykuse zam akmiņš,
Klausōs zeme, kū čukst bāru saknes.

Kolnūs krītni pasadeve rudzi,
Kōrkli moz-pamozam līkņōs dryp;
Sajam mīli munus draugus Ludza,
Lai uz goldim maizes klaipi kyup.

Latgola klōj maurā boltu pyuru,
Rudzu myglā mōtes povōrds tvaņ.
Azars pōrsavērs par dzīšmu jyu...

2. Vēļ nu vosoras, nu Dzīšmu dīnom
Pylna atbolsim ir tova kryuts,
Dzejas rindas dzērvju kosī sīnam,
Atskaņas kai bites viršūs dyuc.

Īlykōsimēs vīns ūtram vaigā,
Lai var dzeja zemes dvašu just
Un nu sirds uz sirdi vōrdi staigoj...
Bišu pādom snīgūs napazust!

Bādu laikā

Magistra Miķeļa Bukša piņiņai

Raudi, Latgola Mot!..
Laiks pīnōcis otkon Tev raudot... —
Ak, cik dzeivē moz pīceigu breižu! —

Raudi, Latgola Mot!..
Lyuzis Tovs styprokais ūzuls...

Veist puces...
Saule vyzuloj tyukstūšom
Nūtrauktos rosas
Osoru pērlem.

Raudi, Latgola Mot!..
Nu Tovs Varūšs, Myžeibai gurušom rūkom,

Gūļ zemē kritīs.
Tovs Vairūgs, Tovs Skāps;
Storp izbyrušom bultom
Atrisīs Lūks.

Lyudzīs, Latgola Mot!..
Lyudzīs korstok kai kod,
Lai Dīvs syuta Aizstovi jaunu,
Tevis pošas auklātu dālu,
Kurš spētu paceļt un aplikt sev placūs.

Krytušo Varūņa brūnas,
Tverūt Vairūgu, Škāpu,
Un uzvilkt vyngri un otri
Žyglom, spyndzūšom,
noveigom bultom,
Pret Tōvim nagūda preinīkim

Odiseja lūku.
Nūlaseits pyrmū reizi pi
M. Bukša kopa jo bāru dīnā
un tagad pieminekļa atklāšanas
dīnā Rēzeknē.

3. OKTOBRĪ S. JESENINAM — 95 GODI

«Druvas klusas, bēzses kailas,
Pori staigoj mygla, dregnumš.
Skrituļi aiz zilim kolnim
saule klusa aizavēle.

(«Нивы скаты, рощи голы,
От воды туман и сырость.
Колесом за сини горы
Солнце тихое скатилось»)

Kai ūtru cylvāku, kurs Jeseninu tulkojis latgalīšu volūdā, var pīminēt Meikulu Apeli, Stolerovas pamatskūlas skūlotōju. Jo literārī un kritiskī rokstī un mokslinīciskī sacerējūmi bīži vin tyka publiceiti latgalju periodyskajūs izdavumūs divdasmytājūs un treisdasmytājūs godūs. Ja mēs grybātu sastodeit Apela publikaciju bibliografiju, tod iznoktu pamateigs saroksts.

Ir zynomi diveji Sergeja Jesenina vorskū atdzejojūmi, kū veicis Apels: «Lvuk jei, mulkeigo laime» un izvylkums nu poemas «Jordanijas bolūde», kurim tulkofojs devis vērsrokstu «Zalta zemeite muna» («Золотая моя страна»). Obi jī tvītoti žurnala «Straume» 1932. goda pyrmajā un ūtrajā numurūs.

Šī Sergeja Jesenina dorbi, kurim pīsavērse M. Apels, saraksteiti 1918. goda vosorā un tūmā pošā godā arī tīpīstī: «Lyuk jei, mulkeigo laime» krojumā «Porveidošana», bet «Jordanijas bolūde» krojumā «Lauku dīvvordī».

«Lyuk jei, mulkeigo laime» ir dzejūlis par mīlēsteibu, Sergejs Jesenins šajā laikā dzeivoj Konstantinovas cīmā, majā pīdzyma jo meita Tatjana, un jys ir laimeigs. Vyss dzejūlis pīstotyots ar mīreigas mīlēsteibas izjyutom. Pats dzejnīks tū vysu izjyut kai kaut kū nailgu, un todēļ tīs ir naaprokstami skaists: «Mulkeigo, mīlo laime, Vaigu sortums svaigais!»

M. Apels sovā atdzejojūmā centīs sekot originalam, gon tvārojūt dzejļa rytmu (mozlīt atsakopūt nu atskāņu sistēmas), gon arī jo satoru. Ļūti veiksmēigs ir trešo panta tulkojums:

«Nadrūši kaut kur aiz dorza,
Kūsi kur īvas krījums rīd,
Meitine bolta un maiga;
Maigi un burveigi dzīd»

(«Где — то за садом несмело,
Там, где калина цветет,
Нежная девушка в белом
Нежную песню поет»)

Parindenis krīviski nu to izznok šaids:

«Несмело где — то за садом,
Где пышно цветет черемуха,
Девушка белая и нежная
Нежно и чарующе поет.»

E. MEKŠS, K. PREISS

„Zalta

zemeite

muna“

Sergeja Jesenina dailrade ir pīsaistējuse dādu Latvijas dzejnīku uzmaneibu. Pyrmī, kas ar jo vorskūm tīpazeitnoja laseitojus, beja Jōns Rainis un Jōns Sudrokolns. 1921. godā J. Rainis nūpublicēja vīnā nu poemas «Porveidošana» gabaleņa tulkojumu, bet J. Sudrokolns tūmā pošā godā laseitojus tīpazeitnoja ar divim izvylkumim nu poemas «Cetrdesmitmutīs». Vālok šo krīvu dzejnīku tyka tulkojuši J. Grotis, E. Drēziņš, V. Abolīņš, H. Dorbe, V. Davids un vēļ cūti.

1929. godā pasarodējos arī pirmīs Sergeja Jesenina dorbu tulkojums latgalīšu volūdā — tīs beja dzejūlis «Druvas klusas, bēzses kailas».

Šū sovū nalelū darbeņu Sergejs Jesenins sarakstēja 1917. godā un publicēja Moskovas vokora laikrokstā «Vokora Ziņas» («Вечерние известия») nokamo, 1918. godā septembrī dzejas vorskū kūpojūmā «Vokors ar slūtū», kur bez tam beja vēļ arī taidi dzejūli, kai «Kur tu esi, dzymto moja», «Es pa pyrmū snīgu brīnu», «Pamūdnoj mani reitā agri». Vyši šī dorbi, kas beja publiceiti kūpā, ir vīnoti sovā emocionāleajā saturā, jūs caurstrovoj gaidamūs pormaiņu nūjausmas, kurus dzejnīks saistēja ar nūtykušu revoluciju.

«Druvas klusas, bēzses kailas» ir nalela ainavyška nūskāņu miniatura, kurā taipat rodušas atainojumu romantiskos iluzijas, kas beja raksturēgas tūs laiku krīvu literatūrai. Tai Sergeja Jesenina vorskūm rudineigajam ceļam (kur vordim «rudīņš», «ceļš» ir paplašynota nūzeime), «ir sapynūs rodējis, ka pavysam, pavysam jau moz ir palicis kū gaidēt zīmu sērmū».

Šymā gadējumā zīma sasaskāņoj ar dzeives atjaunošonūs (šajā tālā ir tīmsoits krīsteigos tīceibas motīvs, ka atdzimšana tī caur novī). Šū liriskū miniaturu latgalīšu volūdā porcēle V. Kancāns, un jei nūpublicēta laikroksta «Jaunais Vords» trešajā numurā, kas iznoce 1929. godā. Josaka, tulkojums ir dīzgan precīzs, V. Kancāns ir saglobojis Jesenina vorskū rītmiku, ryndu sintaktiskū organizēteibu, tūmār jo tulkojumā ir dažas nūvirzes nu originala: Sergejs Jesenins sovā dorbā pīlītojis krystinīsku ryndu atskāņošanu, bet tulkojumā tai vairs nav:

Vēreigs laseitojs pamaneis, ka M. Apels sovā tulkojumā Jesenina irbenoju apmainējis ar tvom, bet tīs dareits ar nūlyuku, jo latvīšu folklorā vairok izplateits ir īvas tāls, bet krīvu dzīsmēs — irbenojs. «Irbenojs un avenojs, debeszili zīdi» — ir teikts krīvu dzīsmē, bet latvīšu dainā meitīnes tāls ir jau cūti:

«Lai ir maza ievīņa,
Zeltītiem ziediniem;
Atskrien vēji, sašūpo,
Laištīties laistījās.»

Cūts tulkojums, kū M. Apels nūsaucis «Zalta zemeite muna», ir nalelos poemas «Jordanijas bolūde» pyrmō nūdāja (bez pādejo panta), valjēta pēcrevolucijas zemnīku Krīvejai. Tulkofoju acim radzūt pīvylkuse pyrmō nūdāja ar tū, ka jymā stypri jytamas skumjas par aizejūšu Krīvzemī. Apels apzynoti atsateicīs nu pādejo panta, kurā saceitīs:

«Lidoj, lidoj nasabeist,
Visam sovš laiks un krosts.
Vēji saplyust dzīsmā,
Dzīsmāi myuzs ir rosts.»

Šajos ryndos radzama autora tīksme porvērtēt sovās skumjas par krīvu vacūs laiku sādzu.

«Jordanas bolūdes» fragmenta tulkojumā M. Apels tvārojami vairok atīt nu originala rytmskuma un arī nu to satura. Pīmāram, Jesenina frazi «He твой ли это плач, о моя Русь?» jam iztulkoja «Voi tos nav tovas raudas, Muna tāvu zeme?» («He твой ли это плач, Моя отчизна?»). Ir jodūmoj, ka tulkofojs tai porcēlis vorskam ar mērkī, lai tū vairok tvynnotu latgalīšu nacionalajai uztvērei. Un patīšam, Sergeja Jesenina dzeja Kancāna un Apela atdzejojūmūs beja vairok pītīama un saprūtama, tīvēre sevī tū humanū atīksmī pret dobu un cylvāku, kura vīnmār ir vīnāida vysim zemes dorba dlvākim.

Reiz Rūzeskolnā...

Februāra sākums 1965. gadā. Muzejs Rēzeknē vēl tikko sācis veidoties. Pāris telpiņas fragmentālai ekspozīcijai, pāris — ceļojošu izstāžu iekārtošanai. Tobrīd izstāžu sektorā bija eksponēti pilsētas skolēnu zīmējumi. Kaut ne speciāli, tomēr uz šo jauno rēzekniešu jaunrades skati bija ieradies arī mākslas zinātnieks no Rīgas Jānis Pujāts. Pēc oficiālās daļas, dzerot kafiju, viņam ienāca prātā: — Steponam Seiliim ap šo laiku tak dzimšanas diena!

Un tā mēs abi ceļā pie man pagaidām vēl nezināmā, taču mākslas zinātnieka vērtējumā visādi cienījamā cilvēka.

Sātumsa. Drīz nokļuvām īstas nakts un sniega kupenu valstībā. Nomaldījāmies. Tomēr labi ļaudis mūs aizveda līdz Kļavu skolai. Un tikai tagad Pujātu Jānis atskāra: «Pie krucifiksa tikai jānogriežas pa labi, un būsīm galā.»

Un bijām arī. Apsnigusi egļu lokā viena īsta Latgales zemnieka sēta. Ar sētmāļiem, augļu dārzu, sāpus melnājošu riju. Teiksmaini noslēpumaina. Vienā istabas logā uguns palīme. Ķēdi žvazdinādams, ierējās suns. Jo vairāk tuvojamies pagalmam, jo riešana kļuva negantāka. Nevajadzēja pat klauvēties. It kā sen būtu mūs gaidījis, saimnieks pats vērā durvis vaļā. Taču izrādījās

viņš vienmēr priecīgs par katru tuvu vai tālu ciemiņu, jo zina, ka tos šurp spēj atvest vienīgi nopietna vajadzība.

Sniedzām viņam atnestās kallas. Saimnieks tūlīt tās ielika podā. Vien ak! Vēl nebijām īsti atpūņējuši zekēm klātpie salušo sniegu, kā mūsu ziedi, nonākuši siltumā, sāka strauji liekties uz leju. Beidzot salka pavīsum.

— Ai, pogōni, jvus tok jūs nūsaldējāt! — tēvišķīgi pārmetoša balst novilka saimnieks: — Labi, ka poši nanūsolot!

Un sāka rīkot sievu Mariannu uz tējas vārīšanu. — Negaidītīm cīņēmim plōceņi gon na pīcapi, — savā laigaliski mīkstajā mēlē kā atvainodamies turpināja nēmatēvs, kuru nu tikai tagad nespodrajā lampas gaismā tā pa īstam vēreju aplūkot — ne īpaši diža augsma, bet platiem pleciem un stiprām rokām, uz galvas virsas ne maia, tērpies zemnieciski adītā jakā, pelēkās vilnas biksēs, kuru galā sabāzīti tādas pašas krāsas zekēs. Īsts zemnieks, kaut zemniecība viņa dzīvē tikai poētiska piedeva. Kopš pašas jaunības sevi viņš vēltījis vienīgi paša un citu izglītošanai. Pēdējos gados jau pieminētajā Kļavu astongadīgajā skolā.

Turpinājums sekos

Laulības noslēgšanas dienā sveicam
LIGITU KRASOVSKU un GUNĀRU SMUKŠU!

Būs bagāta mums abiem dzīves taka, Un kopīgs rīts aust saules izgaismots. Ar tevi iesim visur cieši blakām, Šis ceļš mums abiem pašas Laimes dots

Agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» kolektīvs

KINO OKTOBRĪ RIEBIŅU KINOTEĀTRĪ

1. «Velds», («Uzbekfilm»),
2. «Latvieši!», (Rīgas st.),
3. «Karalis Kongs», 1. un 2. sērija (ASV),
4. «Nikolajs Buharins», (Centrālā dok. filmu st.),
5. «Regtains», 1. un 2. sērija (ASV),
7. «Bez neviena pierādījuma», (ASV),

8. «Zajais stars», (Francija),
9. «Karalis Kongs' dzīvo», (ASV),
10. «Aborigēns», 1. un 2. sērija, (M. Gorkija st.),
11. «Ideāls noziegums», (M. Gorkija st.),
12. «Paltīgā, brāļi!», (M. Gorkija st.),
14. «Legenda par Narojamu», 1. un 2., sērija, (Japāna),
15. «Gulamvagon», (Sverdlovskas st.).

LĪDZJŪTĪBA

...Tajās lapās, Ko mūžības vēji šķirsta, Paliek cilvēka mūžs.

Z. Purvs
Izsakām dziļu līdzjūtību **VERONIKAS BLOZMAS** radiem un tuviniekiem, viņu pēdējā gaitā izvadot. Agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» kolektīvs

Zvaigžņu stunda katram

Astrologi jau sen ievērojuši, ka to vai citu cilvēka dzīves parādību cikliskums sakrīt ar planētu cikliem. Saprast to, kas notiek mums apkārtnē, izziņāt veiksiju un neveiksiju cēloņus, iemācīties valdīt pār savu likteni jums palīdzēs kosmobioloģisko periodu tabula. Tiesa gan, ir jāatceras,

ka šo posmu ietekme ir atkarīga arī no dažādu kosmisko faktoru ietekmes — pilns Mēness, jauns Mēness, Saules vai Mēness aptumsumi. Kosmobioloģisko periodu iespaidi uz cilvēka jūtām un rīcību kļūst īpaši aktīvi katrā šī perioda beigās, un parasti — pēdējās pusstundas laikā.

Kosmobioloģisko periodu cikls

Laiks	Svētd.	Pirmd.	Otrd.	Trešd.	Cet.	Piektd.	Sestd.
0.00—3.30	7	3	6	2	5	1	4
3.30—7.00	1	4	7	3	6	2	5
7.00—10.30	2	5	1	4	7	3	6
10.30—13.45	3	6	2	5	1	4	7
13.45—17.15	4	7	3	6	2	5	1
17.15—20.45	5	1	4	7	3	6	2
20.45—24.00	6	2	5	1	4	7	3

1. perioda nozīme

Labvēlīgs iespaidi: šis posms īpaši labs ir intelektuālām nodarbinātībām. Veiksmīgi un raiti ritēs dažādu prospektu, lekciju sagatavošana, atskaitu sastādīšana. Šajā laikā liederīgi plānot komandējumu, tūrisma pārgājienus un ekskursijas. Viegli var izveidot jaunus paziņānus, nostiprināt savu autoritāti. Pozitīvi attīstās attiecības ar oficiālām amatpersonām. Ātri un ļoti viegli var noformēt dokumentus.

Neļabvēlīgu iespaidu gūst dažāda veida aizsākumi: jauns darbs, jaunu pasākumu sākšana. Šajā laikā labāk pilnīgi atturēties no kirurgiskas iejaukšanās. Nav ieteicams doties izbraukumos, tāpat pārce-

ties uz jaunu dzīves vietu, pāriet uz jaunu darbu, jaunā amatā. Šis laiks nav labvēlīgs arī laulību noslēgšanai.

2. perioda nozīme

Labvēlīgs iespaidi: panākumi pavada tos, kuri uzstājas uz skatuves vai filmējas kino, piedalās koncertos, darbojas literatūrā, glezniecībā un mūzikā. Vēl lielāki panākumi jums būs tad, ja šis periods sakrīt ar pilnmēnesi. Ir ļoti šajā laikā nokārtot parādus, sakārtot rēķinus, nodarboties ar komerciālam operācijām.

Neļabvēlīga iespaida šajā laikā parasti nav.

3. perioda nozīme

Labvēlīgs iespaidi: parādās domu apmaiņas laikā, saīksmē ar vienādi domājotiem. Šis posms labvēlīgs dažāda veida intelektuālajai darbībai. Jaunu ideju ieviešanai, citu apmācīšanai, zinātniski pētnieciskajam darbam un eksperimentēšanai. Šis laiks labvēlīgs ir arī zāļu uzņemšanai, veselības stāvokļa uz-

labošanai, dažādiem izklaidējošiem pasākumiem.

Neļabvēlīgi iespaidi: nevajag censties dot padomus, izteikt priekšlikumus. Jācenšas izvairīties no tādām situācijām, kuras var novest līdz konfliktam.

4. perioda nozīme

Labvēlīgs iespaidi radīsies visā, kas saistīts ar mācību priekšmetu pasniegšanu, propagandu, konkrētu zinību izklāstu, sevišķi par dabas noslēpumiem, cilvēka fenomenālajām iespējām, par kosmosa un visuma iespaidu. Šajā cēlienā vērojama tādas parādības pastiprināšanās kā pareģošana. Šis ir vislabākais laiks, kad var iekļauties kirurgiski, var nodarboties ar literatūru un filozofiju.

Neļabvēlīga ietekme: nekāda gadījumā nedrīkst sākt kādu jaunu nodarbošanos, bet gan tikai turpināt jau iesāktu. Nav ieteicams aizņemties naudu, noformēt lietīškos dokumentus, slēgt laulības. Tāpat jāizvairās arī no azarta spēlēm.

5. perioda nozīme

Labvēlīgā ietekme: vislabākais laiks ķerties pie jauniem darbiem un jauniem pasākumiem, bet sevišķi tad, ja tas vēl sakrīt ar pilnmēnesi vai jaunu Mēnesi. Piektais periods ir ļoti labvēlīgs, lai sāktu īstenot ilgtermiņa plānus, lai neregulētu jautājumus, kas saistīti ar attiecībām ar oficiālām amatpersonām, priekšniecību. Tas ir labākais laiks dokumentu noformēšanai.

Neļabvēlīgā ietekme parasti netiek novērota.

6. perioda nozīme

Labvēlīgu ietekmi atstāj uz veselības stāvokli. Tiek novērots liels enerģijas un spēku pieplūdums, pastiprinās prieka un optimisma izjūtas. Parādās ticība saviem spēkiem un iespējām. Šis tāpat ir labs laiks atpūtai.

Neļabvēlīgs iespaidi parādās tad, ja neapdomīgi izskērdē savus dzīvības spēkus, ja aizraujas ar stipriem ārstnieciskajiem līdzekļiem, alkoholu, narkotiskām vielām.

7. perioda nozīme

Labvēlīga ietekme ir fiziska darba laikā, sakārtot dzīvokli, remontējot automašīnu vai mājturības piederumus. Kas attiecas uz intelektuālo darbu, tad labāk turpināt jau iesāktu.

Neļabvēlīgs iespaidi: atturēties no dažāda veida fiziskām traumām, jo tās uz ilgiem laikiem atstās piemiņas zīmes. Šajā laikā posmā nav ieteicams pieņemt dāvanas. Visādi jāizvairās no jebkādiem kontaktiem ar konkurentiem, oponentiem, pretiniekiem, ienaidniekiem. Tāpat nav ieteicams griezties notāra kantoros un pie advokātiem.

Šo tabulu sastādījis astrologs, profesors Sergejs Vronskis.

VIKTORS KAZAKS

Vēsture un legendas

10. turpinājums

No fortiem, kas izvietoti uz galvenā vaļņa, bija iespēja raidīt atvairošu uguni «no savām durvīm». Tiem atbalstu sniedza arī kazemātipa T-veidīgie nocietinājumi. Izņemot bastionu, bija iespēja izdarīt kontruzbrukumus ar tiem spēkiem, kas bija cietokšņa aizstāvju rīcībā, un darīt to caur speciālām ejām gar galveno valni.

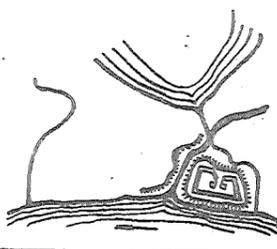
Ne mazāk interesanta bija arī Mihaila (centrālo) vārtu aizsardzības sistēma. Uz ceļa, kas veda uz tiem, bija vairāki nosegti pe-

griezieni, tādējādi tika izslēgta artilērijas pielietošana no pretinieka puses. Lai varētu nokļūt cietoksnī, bija nepieciešams pa sabīdāmu tiltu nokļūt uz bastiona, un pa plankni, kas sedza dziļu bedri. Šī plakne, kad to pacēla, vienlaicīgi bija arī bastiona pirmie vārti. Tiekot cauri tā otrajiem vārtiem, pāri otram sabīdāmajam tiltam varēja nokļūt arķveida celtņā, ko tāpat sedza plaknes vārti. Kad iznāca no arkas, beidzot pa trešo sabīdāmo tiltu varēja nokļūt pie ieejas cietoksnī. Šo ieeju cietoksnī noslēdza divi ozolkoka vārti, apkalti ar dzelzi un apgādāti ar masīviem aizbīdņiem un aizslēgiem. Vietējā novadpētniecības muzejā glabājas šo vārtu atslēga un slēdzene. Izvēli pārsteidz tās monolitāte, izmēri (līdz 28 kilogramiem).

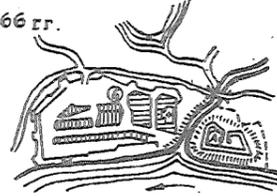
Kara inženieri vārtus vienmēr uzskatīja par vissvarīgāko vietu jebkurā cietoksnī. Un ne jau nejausi tik skrūpulozi tika pārdomāta to aizsardzība un tik daudz nopietnas uzmanības pievērsts to ugunsizturībai. Kara darbības laikā plakņu vārti tika pacelti, bet tilti — izbīdīti. Ja pretiniekam tomēr izdotos izlauzties līdz aizsardzības pirmajai līnijai, nonākt pie pirmā sabīdāmā tiltā, tas katrā ziņā nonāktu zem divstāvu forta un galvenā bastiona lielgabalu krustuguns. Pat ja tam izdotos iegūt pirmo sabīdāmo tiltu, to iznīcinātu pie pirmo vārtu sturmēšanas ar uguni no bastiona un forta speciālajām šaujamlūkām. To sekmēja arī nelielais laukums pie vārtiem, uz kura pretinieks nevarēja savākt pietiekamus spēkus, lai vārtus varētu ieņemt triecienā. Šī bastiona otro vārtu un arkas aizsardzības pamatā bija tāds pats princips. Ienaidnieks, kuram izdotos izlauzties līdz bastiona laukumam, tiktu iznīcināts ar nāvējošu uguni no T-veida forta, vai arī, sliktākā gadījumā, tuvcīņā ar tā aizstāvjiem.

Ja ienaidniekam kādā veidā izdotos nokļūt uz otrā sabīdāmā tiltā, tajā pašā mirklī tas tiktu iznīcināts ar lielgabalu krustuguni no T-veida forta, bastiona un tālā divstāvēgā kazemātipa nocietinājuma.

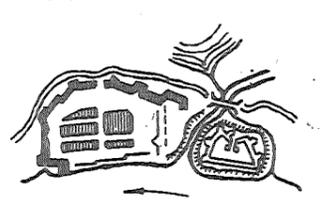
1977 r.

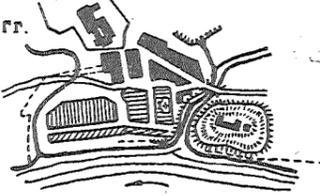
1656 - 1666 r.

1582 - 1655 r.

1667 - 1810 r.

pilsētas attīstības plāns.

Pat tajā gadījumā, ja ienaidniekam izdotos aizkļūt līdz trešajam sabīdāmajam tiltam (kas ir gluži nereāli) un pamēģinātu tuvoties galvenajiem cietokšņa vārtiem, to no tuva atfālama sašautu ar galvenā vaļņa kazemātipa bastiona, kas tam pieklāvās, lielgabaliem. Nāvējošu uguni varēja raidīt arī tie lielgabali, kas papildus būtu uzstādīti uz vaļņiem.

Līdzīgā kārtā un veidā bija izveidota arī citu vārtu aizsardzība. Iznēmums bija tikai Nikolaja (dienvidu) vārti, kur bez visa tā pretinieka iznīcināšanai, ja tam izdotos nokļūt pie ieejas cietoksnī, tiktu pielietota iekšējo šaujamlūku (vārtu iekšpusē) sistēma.

Tādējādi šeit bija ļoti pārdomāta un savdabīga, neparasta cietokšņa bastionu un vārtu aizsardzības sistēma. Tālu aiz cietokšņa izvīrtītie lauku forti piespieda ienaidnieku priekšlaicīgi izvērst savas kaujas vienības, novājināt un iznīcināt tā dzīvo spēku, izjauca iespēju plānot sturmēšanas norisi.

Piezemētā. cietokšņa ārējais izskats, kura

augstums bija seši līdz astoņi metri, ierakts zemē, ko šķērsoja vaļņi, forti un papildu nocietinājumi, uzbrūcējiem iedvesa neapzinātas bailes. Nostiprinājumu nepierastā konfigurācija, tas, ka nebija tradicionālo redzamo ambrozūru un šaujamlūku no lauka puses, radīja ilūziju, ka uzbrukuma ceļš nepareizi izvēlēts. Trešā daļa lielgabalu bija tieši notēmēta frontes virzienā; divas trešdaļas stobru bija paredzētas flangu un vaļņa eskarpes sienas nosedzošas uguns raidīšanai. Tam visam vēl jāpievieno ar ūdeni piepildītā teritorija starp galveno valni un visām aizsardzības izbūvēm. Grāvji nebija vienāda dziļuma (no četriem līdz deviņiem metriem — aut.) un tajos bija daudz bedru, kurās varēja nemanot iekrist. Bez tam, ejas vaļņi iekšienē un attīstīta apakšzemes komunikāciju sistēma no tā un uz bastioniem, ļoti lielā mērā pastiprināja cietokšņa varenumu un nepieejamību.

Turpinājums sekos

Redaktors A. RANCĀNS

«JAUNAIS CELŠ»

Lai kraksts iznāk reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās

Licences Nr. 000238

Redakcijas adrese: Preiļu rajons Riebiņu ciemats, agrofīrma «Sarkanais Oktobris». Tālrunis — 56732

Tirāža 1830 Pas. 842

Iespiesta Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta loksne.